

Előfizetési díj:

Egész évre . . . 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . 2 kor.

Egyes szám ára 10 fill.

Megjelenik minden
vasárnap.

Telefon szám: 15

NÉPJOG

POLITIKAI HETILAP.

A FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Zárda-utca
17. szám,
hová a lap szellemi részé-
illető minden közlemény inés
zendő.

A kiadóhivatal

munkakörét *Hagelman*
Károly könyvkereskedő
vállalván magára, az előfize-
tések, nyilttér: és hirdetésai
díjak és a lap szétküldésére
vonatkozó felszólalások ide
intézendők.

Készüljünk.

Irta: Lovászy Márton.

Nem szükséges magyarázni, hogy miből támadt és mi körül folyik a harc a nemzet és a fejedelmi hatalom között. Minden újságolvasó ember ismeri az utóbbi három év történetét és tudja, hogy arról van most szó, hogy: hitvány papirosrongy-e a magyar alkotmány, vagy élő valóság; szent és sérthetetlen-e a királyi hitlevéllel és esküvel megerősített törvény, vagy csak írott malaszt; él-e még ebben a sokat szenvedett országban a természetes és törvényes jog, vagy immár nem egyéb az, mint füst és pára; szabad állam-e Magyarország, vagy császári uradalom, amelyet osztrák gazdasztek igazgatnak? Szóval reánk nézve a lét és a nem lét kérdése forog most a kockán.

Es ime, fölfegyverzetten ránk tör az osztrák invázió. Magyaroknak született osztrák zsoldosok ziszerehada rohanja meg hazánkat. Eszközök, amelyeket hadjárásukban használnak: a lélekvásárlás, az erőszak, a népbolondítás és az izgatás. Sok millióra rugó Judáspénzt

hoznak magukkal, hogy megvesztegessék és megvásárolják az eladó lelkeket. Akinek becsületességén és lelki szilárdságán megtörik a pénz ördögének hatalma, azt fenyegetésekkel és durva erőszakkal próbálják megpuhítani. Akit sem megvesztegetni, sem megijeszteni nem lehet, azt álnok és hamis ígéretekkel akarják elnémitani. Évezredek óta elhangzott jajgatásunkból tudják, hogy hol fáj és mi fáj a szegény népnek; ismerik legérzékenyebb sérelmeinket; ígérnek tehát eget-földet, ígérik a bajoknak orvoslását, de persze, azzal a hátsó gondolattal, hogy: „ígérd meg, ne add meg, nem szegényit az meg. Ahol nem vesztegetés, nem erőszakoskodás, sem ámitás nem használ, ott megkísérlik az izgatás leggonoszabb módját: a testvérharc földidézését. Lázítják a fajt a faj ellen, a szegényt a gazdag ellen, a munkást a munkaadó ellen, a tanulatlan embert a tanult ember ellen, hazafit a hazafi ellen. S mindezt azért, hogy a zavarosban halászva, leigázhassanak, anyagi és erkölcsi javainkból kifoszthassanak, koldusokká és rabokká tehessenek bennünket.

Látnivaló, hogy ennél gonoszabb és veszedelmesebb támadás régen nem érte hazánkat. Nincs tehát vesztegetni való időnk. Ha nem akarjuk magunkat tönkre juttatni, készülnünk kell a nagy harcra. Minden becsületes hazafinak nemzetiség, rang és osztálykülömbőség nélkül egyesülnie kell ebben a döntő küzdelemben.

Senki se elégedjék meg azzal a gondolattal, hogy „hiszen én, ha majd rá kerül a sor, hiven és becsületesen teljesíteni fogom polgári és honfiai kötelességemet.“ Ez elég az egyéni lelkiismeret megnyugtatóására, de nem elég arra, hogy a szervezett hatalom aknamunkáját biztosan meghiusithassuk. Szervezni kell a nemzeti erőt. Ahol nincsenek még ellenzéki pártszervezetek, ott sietni kell azoknak megalakításával. Maguk a pártszervezetek pedig ne elégedjenek meg azzal, hogy megválasztják elnökeiket, intéző bizottságaikat, hanem a választottak fogjanak azonnal munkába. Házról-házra kell járni, számba kell venni a hiveket, szavukat kell venni, hogy hiven és rendületlenül kitartanak a nemzeti ügy mellett; minden alkalmat, min-

T Á R G A.

A levelek.

— A „Népjog“ eredeti tárcája. —

Irta: Garvay Andor.

Lehetett úgy délutáni fél öt óra, amikor nagyságos Melegh László címzetes miniszteri titkár ur hajnali négy óra óta tartó édes álmából fölérzett.

Es az ébredés legelső kellemetlen pillanatában fejét tapogatta meg, hogy csakugyan akkorát dagadt-e az éjszaka a mekórának érzi. A vizsgálódás eredménye pedig úgy látszik nem nagyon megnyugtató lehetett, mert mindjárt utána konstataulta, hogy gyalázatos pezsgőt ihatott az éjszaka. A gondolat-társulás révén aztán eszébe jutottak egy némely dolgok.

— Hm! . . . — morfondirozott magában szemrehányó önmegvetéssel. Pedig hányszor megfogadtam, hogy nem megyek fel többet a tanácsosékhöz! Az a vén zsugori mindig megmérgezi a vendégeit a lőréjével . . . De hát Klárinak mindig ilyen ötletei vannak. Vigyen el engem az ördög, ha tudtam, hogy minek erőszakolta tegnap, hogy menjek el az estélyre! Egész este kutyába se vett azután, hogy fagyilaltot vittem a kis Kereskesnének.

Ezután a magánbeszélgetés után Melegh László félkönyökre dült az ágyon és átnyult az éjjeli szekrényre zseborája után.

— Hány óra lehet? . . . Délutánra

kirendelt Klári a jégre; az most épen kapóra jön, legalább megbékélünk a fagyilalt miatt.

Az órát kifelé fordította, amint azonban rátekintett kétségbeesett kiáltással ugrott ki az ágyból:

— Tyhű? ! az áldóját . . . öt óra . . . elkéstem. Na, nekem beborult!

A dolog ugyanis úgy állott, hogy a Kosztolányi Klára és a Melegh László házassága már régen kicsinált dolog volt ugyan a két familiában, de a hivatalos eljegyzés még nem történt meg. Varni kellett vele, míg a leány betölti a tizennyolcat, mert az öreg Kosztolányi Dénes megkötötte magát, hogy gyerekejével nem adja férjhez a lányát. Hanem azért úgy volt már, mintha elvolnának jegyezve. Legalább ők ketten úgy vették, mert örökös háborúságot viseltek egymás ellen; s a csatározások rendszerint a Melegh László teljes vereségével végződtek, aki is, kénytelen volt magát minden esetben kényre-kegyre megadni. Klári pedig rettenetes sarcokat vetett ki a legyőzött ellenségre.

Ettől riadt úgy meg Melegh László, amikor tudatára ébredt, hogy a jégen való találkozásról lekészt.

— Felmegyek a teához! — mondta magában. roppant igyekezettel kapkodva magára a ruháit; de a hangja olyan kétségbeesett lemondással csengett, mintha maga se hinne benne, hogy rettenetes bünére lehet bünböcsen.

Az uton befordult egy virágkereskedésbe, a hol összevásárolt egy egész kazal

gyöngyvirágot, — a Klári kedvenceit; — s ezzel a hóféher béke jelvényvel indult Canossába — a Klári délutáni teájára.

Fent volt a fél város Kosztolányiéknál, és Melegh László ide-oda köszöntgetve igyekezett arra a vidékre, amerre Klári trónolt, aki ezuttal rémségesen el volt foglalva Elek Pistával valami beszélgetésbe, úgy hogy oda se pillantott, mikor Melegh László belépett.

— Egy kis gyöngyvirágot hoztam magának Klárika, — mondta László ur a sokrot bünbánó arccal nyujtva a leány felé.

A leány szemében azonban a közeledésre egyszerre kialudt az a szelid fény, amellyel az Elek Pista magyarázatait hallgatta, — gondolom a czürjén-nyelv érdekes sajátságairól folyt a társalgás, — és fogyasztó göggel mérve végig Meleghet, rettenetes közönnyel mondta:

— Köszönöm. Csak tegye oda kérem a zongorára.

A következő pillanatban pedig már ismét annyira igénybe vették minden figyelmét, a czürjén-nyelv fajsajátságai, hogy egészen megfeledkezett Meleghről.

— Ha te úgy, — én is úgy! — mondta magában a fiu és oda ment Köröskényi Natháliához, akinek egy álló óráig magyarázta a közigazgatás államosításának előnyeit.

Klári háromszor is arra felé pillantott a szeme szögletéből, s mikor Melegh észrevette a szemközi tükörből, hogy azok a tekintetek folytonosan megisméltődnek, és mindinkább kevesebb leplezettséggel, egy-

den összejövetelet meg kell ragadni arra, hogy egymást buzdítsuk és lelkesítsük az elszánt kitartásra; az ingadozókat szemmel kell kísérni és meg kell óvni a kísértésektől, az az eltévelyedetteket föl kell világosítani, az árulókat le kell leplezni, meg kell bélyegezni, pellengérré kell állítani. Szóval minden becsületes hazafinak a nemzeti ügy apostolának, őrének és katonájának kell lennie.

Ha így cselekszünk, akkor jöhet Fejérváry az osztrák armáynak minden ördögével: Magyarországot a poklok kapui sem döntetik meg.

A társadalom feladata.

Csak a vak nem látja, hogy közállapotaink ziláltsága, az államélet hatalmi tényezőinek évek óta tartó és arányaiban egyre növekedő tusakodása immár élenként érezeti romboló hatását a társadalmi életben is.

Hiszen az általános közgazdasági pangás következtében a nyomor és szenvedés, melylyel a trón magaslátáról megfenyegettek bennünket, már is a küszöbünkön áll, mert napról-napra érezhetőbben nehezebbé válik a megélhetés, ami szükségképpen maga után vonja a társadalmi élet bénulását. Másfelől a kedélyek izgatottsága, a gyűlölködés és a keserűség zavarja az egymással való érintkezést és megmérgezi a társadalmi egyesülésnek minden viszonylatát. Látjuk, hogy a politikai ellenfelekből ellenségek lettek; rokon a rokonnal, barát a barátal, faj a fajjal feszült viszonyba jutott; osztályok törnek egymás ellen, nemzetiségek néznek egymással farkasszemet; s ha a jogvédelem és a közös veszély érzete sok helyen egy táborba terelte is az embereket, viszont számtalan helyen nem hiányzanak a kölcsönös bizalmatlanságnak, féltékenykedésnek tünetei sem.

S prófétai tehetség nélkül is könnyű megjósolni, hogy ez a romboló hatás minden vonalon még fokozottabb mértékben

fog jelentkezni akkor, ha nemzetünk adáz ellenségei elérhetik gonosz szándékukat: fölidézhetik mindenek harcát mindenek ellen.

Nézzetek széjjel, figyeljétek meg a jelenségeket és gondolkozzatok. A divide et impera elvének szószólói, ime már megkezdtek sokszor kipróbált aknamunkájukat. Poliglott országunk nemzetiségi vidékein már dolgoznak a viszályok szítására kiküldött ügynökök s hintik a gyűlölködésnek mérges magjait a fajok között. Mozgósították a legalsóbb néposztály apostolait is, akik kibontott zászlóval, nyíltan hirdetik a társadalmi rend felbontását, kihívóan prédikálják az osztályharcot és hadat izennek a vagyonnak, a hazának, az egyháznak, a fennálló jogrendnek egyaránt.

Ezekben a felfordult állapotokban a társadalmi tényezőkre vár a mentésnek, a védekezésnek, a veszélyek elhárításának nagy feladata. S a jóknak és igazaknak egyesülniök kell a nagy és nehéz munkában.

Amikor a fejünk fölött ég a ház, akkor jóra való és okos embernek nem szabad közömbösen nézni a veszedelmet, nem szabad kicsinyes viszálykodással vesztegetni az időt, nem szabad arra még csak gondolnia sem, hogy Péter azért ne vegyen részt a munkában, mert Pál is ott van, akivel rendes körülmények között nem szokott vagy nem szeret egy társaságban lenni. Az önfentartás ösztöne parancsolja, hogy minden egyebet felretéve, iparkodjunk megmenteni a veszélyben forgó drága közkinccseket.

Valamint politikai tevékenység mezején sok helyen lehullottak immár a partkerek, azoképpen a társadalmi életben s le kell rombolni a különböző osztályokat és személyeket, egymástól elválasztó korlátokat. Régi sérelmeket el kell feledni, ellenséges viszonyokat meg kell szüntetni, régi hibákat és bűnöket meg kell bocsátani, a rangkülömböséget el kell feledni, faji és vagyoni különbségekre nem kell tekinteni, a testvériség gondolatában kell összeforogni mindenkinek, hogy az egész társadalom egyesülhessen a nemzeti egység mindenek fölött álló nagy eszméjében; mert csak így, egyesült erővel lehet képes megfelelni honmentő feladatának és csak úgy, vállalt vállalhoz vetve, állhat ki sikeresen a szenvedésnek tűzpróbáját.

Ma inkább, mint valaha, tartásatok esetekben Kossuth Lajos intését: »Ne azt keressétek ami elválaszt, hanem azt, ami egyesít benneteket.« Mert ha nem fogadjátok meg ezt a bölcs parancsot, bizony mondom nektek: »Roma ledől s rabigába görnyed.«

A törvényhatósági bizottság tagjaihoz.

Somogy megye részére Sulyovszky Dezső személyében teljes hatalmu királyi biztos neveztetett ki. Az alkotmányellenes és törvénytelen kormány ezen intézkedésével ismét megsértette a törvényt, mert az 1848. III. t.-c. 26 §-a világosan rendeli, hogy az ország minden törvényhatóságainak eddigi törvényes hatósága teljes épségben fenn-tartandó, mert az 1886. 21. t.-c. meghatározza a vármegyék törvényes szervezetét és hatóságát, mely teljhatalmu királyi biztost nem ismer és végül, mert az 1790. 12. t.-cikk szerint Magyarországot parancsokkal kormányozni a királynak sincs joga.

Az erőszakra támaszkodó kormány ezzel ismét súlyos támadást intéz az alkotmány ellen, a midőn a vármegyei autonómiát és joghatóságot akarja felfüggeszteni, hogy ez által az alkotmány védelmét meggyengítse és letörje.

Ez ellen minden törvényes eszközzel küzdenünk kell, ebből a küzdelemből ki kell részét venni minden hazafinak, ezen nagy nemzeti küzdelemben a politikai pártok közti korlátoknak le kell omlani, mert bekövetkezett immár az, hogy mindnyájunknak sorakoznunk kell alkotmányunk és törvényes jogaink védelmére.

Miután a törvényhatósági rendkívüli közgyűlés f. évi március hó 26-án (hétfőn) d. e. 10 órakor fog megtartatni, a vármegye közgyűlése által kiküldött alkotmányvédő bizottság elhatározta, hogy Kaposvárott. f. évi március hó 25-én vasárnap délután 3 órakor a vármegyei székház nagyteremben vármegyei értekezletet tart, melynek tárgya lesz a királyi biztos kiküldése folytán előállott helyzet felett tanácskozni és a követendő eljárás iránt határozni.

Hazafias bizalommal meghívjuk tehát tisztelt bizottsági tag urat ezen értekezletre

szere sűrűs megfigyelni valót talált a Köröskényi Nathália egyik gyűrűjén, a mi teljességgel elkerülhetetlenné tette azt, hogy a leány kezét meg ne fogja.

Ebben a pillanatban aztán meglehetősen zörejjel toltta vissza Klári a székét és idegeskedve mondta Elek Pistának:

— Mind ez nagyon érdekes, kedves Elek, de bocsásson meg nekem a számovár után kell látnom.

Ezzel felállott és szó nélkül ott hagyta az elképedt fiatal embert.

Mindjárt azután pedig csodálatosképpen Melegh László is befejezte közigazgatási fejtegetéseit és elajánlva magát Köröskényi Nathaliától a theás asztalka felé oldalgot, a hol Klári haragosan felgyült arccal csörömpölve foglalatoskodott a csészek és a tányérek között.

László ur oldalt került a leányhoz és alázatos sunyi hangon kezdett mentegőzni:

— Nem mehettem ki ma délután a jégre Klárika . . .

Itt azonban egyszerre belefagyott a szó a torkába, mert a leány feléje fordulva megsemmisítő fensőbbiséggel mérte végig. Az arca sápadt volt, a vonásai kemények, csak ajkai remegtek idegesen mikor beszélni kezdett, mintha sirást fojtogatott volna:

— Hát várta magát valaki odakint? Talán Kerekesnének, vagy Köröskényi Nathaliának ígerte meg, hogy kint lesz? Nathália nem úgy néz ki, mintha haragudnék hát mit akar tőlem?

Ezzel megfordult és ott hagyta Meleghet.

Hirtelen a gyümölcsös tányérok között akadt valami dolga.

A fiuban erre egyszerre felütötte a fejét a macacsság.

— No hát most azért sem alázokok! — mondta magában és hirtelenében olyan csökönyösség szállta meg, hogy inkább kerébe törette volna magát, sem hogy még egy engesztelő szót szóljon.

Behúzódott egy csöndes sarokba és leste az alkalmas pillanatot, hogy mikor szökhethetne meg tisztességgel, feltűnés nélkül. Hiszen ez már annyi volt, mintha kiadták volna az utját.

— Hát téged mi lelt megint? — kérdezte az öreg Kosztolányi melléje telepedve. — Mi a csudának bujz ide a sarokba?

— Klári megint haragszik bátyám. — Felelt a fiu sötét abrázattal. — Ugy beszél velem az elébb, hogy . . .

— No hogy? — kérdezte az öreg ur óvatosan lecsippentve a szivarja végét. Aztán be se várva a választ kárörvendő szemhunyorogással tette hozzája:

— És most te persze megizened, a nyílt ellenségeskedést? Mi?

— Bátyám mulatságosnak tartja ezt a históriát? — tört ki végre a fiuból az elfojtott méltatlankodás. — Pedg ez nagyon szomorú jelenség Klári már most kezdi a zarnokoskodást.

Kosztolányi Dénes leverte a szivarja hamuját és isteni komoly nyugalommal mondta:

— Szamar vagy! Nem érted az aszszony nép észjárását.

És ezzel ő is otthagya Meleghet bánatával, szíve keserűségével együtt.

— Mit? hogy én nem értem? hogy hogy én szamar vagyok! Nos jó. Megmutatom, hogy nem vagyok szamar. — Tusakodott magában a címzetes miniszteri titkár ur, az öreg Kosztolányi után tekintve. — Megmondom Klárikának! Megfo. om neki mondanai egész határozottan, hogy . . . hogy . . .

A tekintete véletlenül odaesett a vendégek között szorgoskodó leány gyöngéd, finom alakjára, aranyos fényű, csillogó hajára, és egyszerre kisimultak homlokán a haragos redők, a szája szögletében pedig ott cikkázott az erőszakkal elnyomott mosolygás.

— Csakugyan szamar vagyok! — mondta magában mély meggyőződéssel, aztán furcsa logikátlansággal tette utána:

— Csak az ördög vinné már el ezt a sok vendéget, hogy beszélhetnék vele okosan.

Egy egész örökkévalóságig tartott a mig lassan szállingózni kezdtek az emberek.

Végre mégis csak kibőjtölte még az Oroszyékat is, a kik pedig sohse tudják, hogy mikor elég a vendégeskedésből, és végre-végre egyedül maradt a leánnyal. Ugy tett azonban, mintha maga is készülődne:

— Tudom, hogy nem szívesen látott vendég voltam én ma itt — Kezdte oda állva a leány elé. — De most nem leszek soká terhére Klárika. Idáig is csak azért

és szives megjelenését kérjük arra, ugy a közgyűlésre is.

Kaposvár, 1906. évi március hó 22-én.

Hazafias üdvözlettel:

Ágoston József, Bogyay Ferenc, dr. Bök Zalán Lajos, dr. Berzsenyi Gerő, Bendekovich József, Berzsenyi Sándor, Behm Gyula, Bíró Sándor, Chernel Gyula, Csuti Lajos, dr. Éhn Kálmán, Ember József, Farkas György, Gaal Gyula, Gaal Gaszton, Gaal István, Gaal János, Gábrriel Sándor, Györék M. Ferenc, ifj. Gulyás István, gróf Hoyos Miksa, dr. Hochreiter Kornél, Hencz Ferenc, Herbay Pál, Hencz Gyula, Hamny Aladár, Igmándy Aladár, Inkey László, báró Inkey József, báró Inkey Pál, Jakab János, Juhász Kálmán, Kapotsfy Jenő, Kacsokovics Géza, Kemény Samu, Kasza Ferenc, Kenyeres Lajos, Kis Molnár János, Kis József, dr. Krisanich József, Kozári Sándor, dr. Kovács József, Kanász Ferenc, Kis Iván János, dr. Kacslovics Kálmán, Lajos János, Makfalvay Géza, Melhard Gyula, Matolcsy József, Matolcsy István, Madarász Andor, Mayer Gyula, Major János, Máté Lajos, dr. Noszlopy Gáspár, Németh József, Nádosy Elek, Nagy Pál, Novák János, Nagy János, örgróf Pallavicini Ede, örgróf Pallavicini György, Policzter Géza, Prinke Sándor, Pap József, dr. Rusa Ernő, Reiner Gyula, dr. Rützing János, id. Somssich Andor, gróf Széchenyi Ferenc, gróf Széchenyi Aladár, Somssich Miklós, Svastics Aladár, gróf Somssich László, Simonics Ferenc, Szalay Károly, Szabó István, Szabadi Sándor, gróf Somssich Géza, Schidlauer Aladár, Svastics Pál, báró Szegedy Sándor, Szentes István, Szenté Mózes, Szmodics Ferenc, Szilágyi Samu, Vajda György, Víz István, Vasdényey Béla, dr. Tóth József, dr. Tevely Béla, Trimmel Henrik, Tallán Andor, dr. Zánkay Gusztáv, dr. Zsobrák János.

H I R E K.

— A folyó hó 25-ikre, vasárnap délután 3 órára összehívott vármegyei értekezletet okvetlen megtartjuk, miért is a meghívottak megjelenését ismételten kérjük Kaposvár, 1906. márc. 23. Hazafias üdvözlettel:

Az értekezlet összehívó!

maradtam, mert nem akartam elmenni annélkül, hogy megkerlelném. Lásza Klárka, nem vagyok én olyan rettenetesen megrögzött, nagy bűnös, akinek nem lehet megbocsájtani.

A leány arcára keserű, irónikus mosolygás ült ki és mérhetetlen kicsinyléssel válaszolt:

— Épen olyan kevésre becsülöm a megosztott, feltételes érzelmeiket, mint az alázkodó férfit. A bünbánatára nem tartok igényt Melegh ur, arra azonban kérem fogom, hogy a leveleimet és a személyemre vonatkozó apróságokat küldje vissza

— A leveleiket? — kérdezte a fiatalember komoly megütközéssel. — Csak nem akarja ezt a gyerekséget a végtelgbe vinni?

— De igenis a végtelgbe viszem. — Tört ki egyszerre a leányból az egészséges csak azért is. — Igen is a végtelgbe viszem! és követelem, hogy adja vissza a leveleimet!

— De azok a levelek most már az enyéme, azokhoz egyedül és kizárólagosan csak nekem van jogom. — Folytatta a fiu ugyanolyan hangon, mint a leány, aki azonban észrevéve, hogy a helyzet veszíteni kezd drámai színezetéből, ismét visszatért a méltóságteles, fölényes dikcióhoz.

— Lovagias, gavallér ember nem tartja vissza egy urihölgy leveleit erőszakkal. Sajnálom, hogy tévedtem az ön jellemének megítélésében. Most azonban egygyel több okom van rá, hogy kényelmetlennek találjam azoknak a leveleknek a létezését.

— A függetlenségi kör közgyűlése. A kaposvári 48-as függetlenségi kör 1906. március 25-én d. u. 4 órakor tartja rendes évi közgyűlését. A megjelentek számára való tekintet nélkül ezen közgyűlés az alapszabályok 10-ik §-ának végintézkedése szerint határozatképes. T á r g y: 1. Évi jelentés. 2. Pénztári jelentés 3. Kisorsolt 15 rendes és 6 pótválasztmányi tag helyett ujak választása. 4. A költségvetés megállapítása. 5. egyéb indítványok.

— Tanító-Egyleti ülés. A Somogy-megyei Tanító-Egylet Kaposvári Járasköre 1906. évi március 29-én csütörtökön d. e. 9 órakor Kaposvárott, az új középponti állami elemi iskola helyiségében ülést tart. T á r g y s o r o z a t: 1. Gyakorlati tanítás. Tartja: Funk Etelka. 2. A gyakorlati tanítás megvitátása. 3. Fölolvasás. Tartja: Egri Károly. 4. Számadás és költségelirányzat. 5. Új tagok jelentkezése. 6. Indítványok.

— Értesítés. Kaposváron április 9-ére tervezett tenyészmarhavásár, közbejött akadályok végett elhalasztatott. B o g y a y Emil, g. e. titkár.

— Kossuth halálának évfordulója. Az egész ország mint egy ember ünnepelte az idén is a nemzet legnagyobb gyásznapját, K o s s u t h Lajos halálának évfordulóját. Az országgyűlési függetlenségi párt a szokásos évi Kossuth-gyászlatomát f. hó 20-án tartotta meg Kossuth Lajos halálának évfordulóján, d. u. 3 órakor a Royal-szállóban. A párt Kossuth serlegével ez évben H o l l ó Lajos volt orsz. képv. tartotta az emlékbeszédet. Az ünnepségen K o s s u t h Lajos Tódor (Kossuth Ferenc betegsége miatt nem jelenhetett meg), az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt volt képviselőtagjai és külső tagjai az ország minden választó kerületéből nagy számban jelentek meg. A gyászlatoma után, mely délután öt órakor végződött a club tanácstermébe vonultak fel a megjelentek pártértekezletre, a hol megjelent K o s s u t h Lajos Tódor is, a kit beléptek a párttagok zajos éljenzéssel és tapssal fogadtak. A p p o n y i Albert gróf indítványára az értekezletből a francia képviselőház elnökéhez a következő távirat küldetett:

A francia képviselőház elnökének, Páris.

Magyarország nemzeti képviselete nem ülésez e percben és így nincs semmi

alkotmányos szerve, amelylyel kifejezhetné hivatalos módon azt a részvétet, amelyet érez annak a szörnyű hírnek a hallatára, hogy több mint ezer derék francia munkás veszett el a courrieresi rettenetes bányaszerencsétlenségénél, de a magyar nemzet szive még sem maradhat néma ezzel a csapással szemben. A függetlenségi párt tagjai összegyűltek ma, hogy megünnepeljék a nagy Kossuth halálának évfordulóját. És miután mind együtt vannak, megragadják az alkalmat arra, hogy tovább adják a dícső francia nemzet szive felé azt a visszhangot, amelyet a fájdalom keltett a magyar lelkekben és meg vagyok győződve arról, hogy érzelmiünk eme spontán megnyilvánulását minden magyar ember helyeselni fogja pártkülönbség nélkül.

A függetlenségi párt elnöksége.

Ezután K o s s u t h Lajos Tódor szólt még fel s beszédét hosszan tartó eljenzéssel és tapssal fogadták, mire a konferencia a Kossuth-nóta éneklésével véget ért.

— A választók összeírása. Már leérkezett Somogyvármegyéhez is a miniszteri rendelet, hogy írják össze a képviselő-választókat. Erre vonatkozó rendelet így szól: »Az országgyűlési képviselő-választók névjegyzékének az 1899-dik évi XV. t.-c. értelmében leendő kiigazításánál az 1883. évi XLIV. t.-c. 11. §-ának 1. és 2. pontjában felsorolt állami egyenes adók az 1903. évi állapot szerint akadálytalanul felhasználhatók ellenben az állami egyenes adóknál, minthogy azoknak bizottsági megállapítása mindeddig meg nem történtetett, a megelőző 1904 évi adó veendő alapul.« Ez a rendelkezés nyilván megfosztja a választói jogtól azokat, akik a mult évben szereztek meg választóképeségüket.

— A városi választások. Kaposvár rdt. város képviselőtestülete választott tagjainak a mult év végén kilépett fele megválasztására — mint már megirtuk — határnapul f. hó 28-ika tüzetett ki. A szavazás mind a négy kerületre nézve a város házán ejtetik meg és délelőtt 9 órától d. u. 4 óráig tart. Minden kerület 7 rendes és 3 póttagot választ. A szavazatszedő bizottságok elnökei, és pedig az I. kerületben

A végszükségben azonban megkönnyö-
rült Kosztolányi Dénesen a kegyelmes
véletlen. Egy utcasarkon hevesen összeüt-
között valakivel. Dühösen rángatta helyre
félrecsuszott kalapját és komor arccal
készült legorombáskodni a nyájas ismerlent,
mikor azonban fölpillantott reá, elállt a
szive verése. Ő volt Melegh László ur.

— Ember! hol jársz te? — Mordult
rá az öreg ur, vállon ragadva a drága lele-
tet. — Egy hét óta járom a várost utánad,
és te csak így összeütöközöl az emberekkel
az utcasarkokon?

— Engem keresett bátyám? — kér-
dezte a másik ártatlan arccal.

— Téged hát! És most viszlek is.

— Hová?

— Mindenek előtt egy ékszerészhez
jegygyűrűt vásárolni; aztán meg Klárhoz.
Lehet hogy még életben találjuk; ambar
délben, mikor eljöttem, visszavonhatlanul
kijelentette, hogy három óra felé meghasad
a szive a nagy bánattól. Most még csak
fél hat és ahogy én ismerem Klárit, nem
tartom lehetetlennek, hogy prolongált.

És aztán se szó, se beszéd többet,
vitte magával. Felérve a lakásba, még a
téli kabátját se engedte levetni a fiatal-
embernek, hanem úgy, ahogy volt bedobta a
kis szalon ajtaján és utánna kiálltott:

— Nesze Klári!

Maga pedig visszavonult, hogy egy hét
óta először kipihenje magát.

A leány riadtan ugrott fel a hangra

Hanem ez aztán már valóságos becsü-
letben való gázolás volt, még pedig tudatos
pocskondiázás. Erre csak egyféleképen lehe-
tet válaszolni. Melegh László arca egyszeri-
ben lángbaborult s most már az ő szája
szélén is ott rángatózott az a bizonyos
keserű redő.

Hidegen szertartásosan meghajolt a
leány előtt és csak ennyit mondott a leány-
nak erőszakosan elnyomott hangon:

— Vissza fogom önnek küldeni a leve-
leit kisasszony.

Ezzel vette a kalapját és csendesén
kiment a szobából.

A leány ott állt a szoba közepén,
pici fehér kezét a szivére szoritva, hogy
meg ne szakadjon a nagy dobogástól. Mikor
az ajtó becsukódott a távozó után, egy
lépést tett előre, szólni, kiáltani akart, de
nem jött hang az ajakára.

Az öreg Kosztolányi Dénes ez után a
jelenet után egy hétig hajszolta Melegh
Lászlót az egész városban. Az öreg urnak
fött a feje a nagy keresésben. Már haza
sem mert menni a lakására, mert Klári,
mikor azokat a bizonyos leveleket megkapta
a postával, végérvényesen megjósolta, hogy
a legközelebbi jövőben meg fog halni, és
ezt a szomorú jóslást mindannyiszor zokogva
ismételte, valahányszor az édesapja haza
jött jelentést tenni az újabb eredménytelen-
ségről, hogy Melegh Lacit sehoh a világon
nem lehet felfedezni. Nincs! Egyszerűen
kámforrá vált. Vagy átköltözött valami más
csillagzatra.

Matolcsy József, a II. kerületben Meszlényi György, a III. kerületben Bécsy Márton és a IV. kerületben Madarász Andor lesznek. Nem kételkedünk, hogy Kaposvár város független polgársága jelöltjeit dicsőséges győzelemre juttatja. Nagyon olyan idöket élünk, hogy erre szükség is van!

„Hárman“ címen könyvet ad ki Haraszthy Lajos, H. Szederkényi Anikó, Göndör Ferenc. A címnek az a magyarázata, hogy hárman írták. Novellák és versek lesznek a könyvben. Ajánljuk mindazok figyelmébe, akik a fiatal írók lépéseit szeretik megfigyelni. A könyvhöz Rippl-Rónai József festőművész rajzol címképet. A „Hárman“ május hónapban fog megjelenni és 2 korona lesz az ára. Előfizetni az íróknál lehet Kaposvárott.

— Vizeresztés a Balatonból a Sióba. A Balatonban a víz annyira emelkedett, hogy most 2 méter magas vizet eresztenek a Sióba. Az eresztést folyó hó 18-án kezdték meg.

— A dombovári polgári iskola. Dombóváron, nagy mozgalmat indítottak meg, hogy ott polgári iskolát állítsanak. A kormánytól is járt már Lexa Zenó, akinek megígérték, hogy az állam hajlandó polg. iskolát állítani, ha a község gondoskodik megfelelő épületről. Dombóvár községnek pénzügyi viszonyai azonban nem bírják meg az épület költségeit s így most társadalmi uton akarják a szükséges 10—15 ezer koronát összehozni. E célból Lexa Zenó felhívást bocsátott ki, melyben adakozásra hívja fel a község polgárait, hogy kiki tehetségéhez képest járuljon a polg. iskola megvalósításához.

— Agyonlőtte az apját. Nagy Ferenc simonfai polgár nagyon kegyetlenül bánt családjával. Hol feleségét, hol meg gyermekeit ültegelte. A mult napok egyikén is feleségét keményen megverte, mit látva Ferenc nevű fia annyira elkeseredett az anyját ért bántalmazás felett, hogy puskát ragadva verekedő apjára lőtt s oly szerencsétlenül találta, hogy szörnyet halt.

— Óskori telepek a Balaton mellett. Keszthely város tölteti a Balaton partot, hogy ott fenyvest létesítsen. A töltéshez egy partot hordanak le, melyben lépten nyomon bukkanak elő az óskori civilizáció ny. mai. Kisebb nagyobb négyszögletű és tölcser alakú földdel behányt gödrökre akadnak, a melyekben az égett föld és az égés maradványai jelzik, hogy a gödrökben valamikor hosszabb időig tartó tüzelés folyt. A Keszthelyi Balaton Múzeum Egyesület gondosan ásatja ki a gödrökből a földet, a melyben sok a cserép edény töredék, sőt teljes edények is kerülnek elő. Az edények diszítottak, alakjuk arra vall, hogy korongon készültek, tehát a

és öléből egy csomag hullott le a földre, amely megoldódva szét szóródott a padló szőnyegén. Egy csomó levél volt.

Ott álltak szemközt egymással a szoba közepén. A leány szemlesütve, felgyult arccal, a fiu télikabátosan kalappal a kezében. Éppen mint egy héttel azelőtt.

A jelentős csöndet a megtért törte meg. Egy pár lépéssel közelebb menve, a helyzethez illő, köteles távolságban megállott és érzelmesen, melegen kezdte:

— Hát megbocsát Klárka?

A leány duzzogva félre fordult, amit azonban a fiatal ember egész csodálatos módon és logikával bátoritásnak vett és egészen melléje lépve a kezét is megfogta.

— Klárka! — kezdte újra, egy árnyalattal még melegebben. — Klárka! Hát ne legyen olyan kegyetlen. Ne kinozzon meg mindkettőnket. Hiszen úgy is tudja, hogy nem érdemeltem meg ezt a bánásmódot. Vagy azért bánt, mert szeretem?

Erre aztán már a lány is visszafordult.

A szeme tele volt visszatartott könyvekkel, a szája szögletében ott vibrált az elnyomott zokogás és úgy mondta mohón, gyorsan, mintha a kitörő sirást akarná minden áron megelőzni:

— Igen . . . Hát akkor . . . Hát . . . Hát . . . Akkor miért küldte vissza a . . . a leveleimet? ! . . .

Kelták idejéből azugynevezett La Tène korszakból valók. Került elő egy-egy bronz tárgy is, sajátságos, hogy ezek mellett a kőkorszak emlékeire is bukkannak. Nev zetes két Átfurt szarvas agancs melynek furásában a kőeszköz lehetett. Vannak gödrök, melyben csak 2—3 orsó gomb van. Érdekes egy kis edény is, mely lábat ábrázol. A gömbölyű agyag golyók, melyeket bizonyára parittyázásra használtak, színén gyakoriak. Keszthelyen a további ásítás elé érdeklődéssel néznek.

— A pusztító betegségek elleni harcban a világ legkiválóbb orvosai egyesülnek. E betegségek legborzasztóbbika az Epilepsia (Nyavalyatörés). E b jban szenvedőknek vizsgul szolgálhat azon értesülésünk, mely szerint egy magyar orvos e betegség ellen új és hatékony gyógyító módszert talált fel, amelylyel már a külföldön is feltűnést keltett. Ez orvos dr. Szabó B. Sándor Budapest, V. Alkotmány-u. 5; ki készséggel nyújt felvilágosítást mindazoknak, kik gyógyító módszere segítségével e súlyos bajtól szabadulni óhajtanak.

— A siklósi nagy iskola-alapító emléke. Vajda János volt országos képviselő összes vagyonát 25 év előtt egy közs. polg. fuiskola létesítésére hagyományozta. A polg. iskola 25 éves fennállását a volt tanítványok — ezernél többen — hálaajokat akként óhajtják leróni, hogy a nagy iskola-alapítónak siremlékét emelnek gyűjtés útján. Erre a célra Siklóson a volt iskolatársak egy százas helyi bizottságot alakítottak. Az országban szerte vannak a többi iskolatársak, akiket a százas bizottság nevében ezután kérek fel, hogy a kegyeletes emlék céljára adományaikat sziveskedjenek, a pénzkézeltő „Siklósi Takarékszövetkezet”-hez Siklóra küldeni. Az emlékmű leleplezése és a polg. 25 éves emlékünnepe f. é. szeptember 4-én leend. E napon nyitattott meg az iskola. Akik külön gyűjtőrejt óhajtanak, sziveskedjenek, alulírottak fordulni. Együttal pedig kérem polg. iskolánk volt tanulóit, hogy tartózkodási helyöket tudassák. Rédei Károly polg. isk. igazgató, a „Vajda János siremlék-alap” nagybizottságának elnöke.

— A Pesti Hirlap még március hó végén megkezdte Lux Terka kedvelt írónőnk „Amire született” című regényének közlését úgy, hogy a jövő évnegyedben párhuzamosan hoz a lap egy eredeti és egy fordított regényt. A „Pesti Hirlap” tartalmassága ezzel is fokozódik, pedig tudvalevő, hogy különben is ez a leggazdagabb tartalmu napilap. Ugyancsak a jövő évnegyedben Tóth Béla, Gárdonyi Géza, Eötvös Károly, Szomaházy István, Lux Terka, Szabóné Nogáll Janka, Heltai Jenő, Kazár Emil s a lap jeles írói gárdája rendszeresen elbeszéléseket, tárcákat és karcolatokat fog írni, hetenkint és havonkint többször is. A „Pesti Hirlap” politikai iránya változatlan, radikális ellenzék és minden irányban független. A „Pesti Hirlap” előfizetői kedvezményes áron rendelhetik meg a „Divatszalon” című kitűnő divatlapot. Megrendelések, mutatványszámok iránti kérelmek, előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz intézendők: Budapest, V., Váci-körut 78. A „Pesti Hirlap” ára április hóra 2 korona 40 fillér; április május hóra 4 kor. 80 fillér; április júniusi negyedévre 7 korona; a „Divatszalon”-nal együtt negyedévre 9 korona.

— A Nap. A fővárosi zsurnalisztika valóságos szenzációja. A Nap, ma az ország legradikálisabb, legszókimondóbb, legnépszerűbb és legelterjedtebb ellenzéki napilapja. A Nap a község rajongó szeretetétől kísérve, egy csapásra hódította meg a sziveket. Minden száma kész meglepetés és szenzáció. A Nap független, érdekes, tartalmas és teljes krónikása a napnak minden más lap megelőzésével már a kora reggeli órákban kapja kézhez a vidéki olvasó. A Nap felelős szerkesztője: Braun Sándor, főmunkatársa: Abrányi Emil. Politika cikkeinek legnagyobb részét Ugron Gábor, a magyar ellenzék e fényes nevű vezéralakja írja. Belső dolgozóitársai: Abrányi Emil, Bródy Mihály, Cholnoky Viktor, Feld Aurél, Gergely István, Hacsak Géza, dr. Hajdu Miklós segédszerkesztő, Holló Márton, Kemény Simon, Nádas Sándor, Pásztor Árpád, Székely Miklós, Szabolcs Balint, Szép Elemér, Thury Zoltán, Ugron Gábor. Ez a névsor — élén Braun Sándor szerkesz-

tövel — kész program. Hangban, tartalomban, formákban, színekben s elevenségben új ez az ujság. Valósággal zászlóvivője A Nap a magyar függetlenségi törekvéseknek az erőszak és törvénytörés mostani gyászos napjaiban és úgy politikai, mint ujságírói sikerei óriási tényezővé tették. A Nap hátsó-jain tükröződik a leghivebben a magyar közönség érzelmevilága. Külön szenzációja hogy a legkorábban megjelenő ujság a legolcsóbb is. Egy szám ára 2 krajcár. előfizetési ára egész évre 16 kor., félévre 8 kor., negyedévre 4 kor., egy hónapra 1 korona 40 fillér (70 krajcár). Az érdeklődőknek A Nap kiadóhivatala (Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 9.) készséggel küld mutatványszámot.

— Földbusz. Ötlet és vidámság közzentött be a „Földbusz” című új fővárosi éleclappal, amely csupán vidámság, elmésség, ragyogó jókedv, pajkos guny. Képei és rajzai is nagyszerűek. Minden pénteken dőben már kézhez kapja a vidéki olvasó is. A „Földbusz”-t a fényes tehetségű Heltai Jenő szerkeszti; főmunkatársai: Ambrus Zoltán és Molnár Ferenc, ez a két brilliáns talentum. Karikatúrái javát Cserna Rezső, Csók István, Garay Akos, Gulácsi Lajos, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kernstock Károly, Márk Lajos, Linek Lajos, Vesztroczy Manó, ezek a kitűnő magyar festőművészek rajzolják. A lap állandó munkatársainak sora is fényes: Abrányi Emil, Herczeg Ferenc Ignótus, Gergely István, Pásztor Árpád, Haidu Miklós, Kemény Simon, Lovik Károly, Nádas Sándor. A Földbusz legalább 16 oldal terjedelmében a legolcsóbb éleclap. Mesésen olcsó! Előfizetési ára: egy évre 6 kor., fél évre 3 korona, negyedévre 1 kor. 50 fillér, egy hónapra 50 fillér. Egy szám ára (5 krajcár) 10 fillér. Mutatványszámot készséggel küld a Földbusz kiadóhivatala (Budapest, Rökk Szilárd-utca 9. szám).

K Ü L F Ö L D.

— Orosz események. Az orosz forradalom, úgy látszik, nem aludt el még teljesen, a hamu alatt ott ég a parázs, s nemcsak helylyel-közzel csap fel a láng, hanem egész tűzvész támadt belőle. Szebasztopolban a tengerészek és a gyalogosok elégedetlensége az utóbbi napokban annyira fokozódott, hogy a hatóságok kénytelenek voltak leszerelni az összes hadihajókat, a „Potemkin” kivételével, amelynek legénysége ezelőtt két héttel azzal fenyegetőzött, hogy a várost összebombázza, ha Schmidt hadnagyot kivégzik. A hajó legénysége vonakodott az ágyukat a hajóról eltávolítani, de végre mégis sikerült a hatóságoknak a „Potemkin”-t zatonyra juttatni és a hajó legénységét elszigetelni. A „Potemkin” tisztjei két héttel nem tudták a hajót elhagyni. Egy gyalogezredet, amely föl akart lázadni, barakkokban fogva tartanak. Minden pillanatban várják az általános fölkelést.

A szebasztopoli vár teljesen harcra készen áll. A tengerészeti kaszárnya ellenében tizenkét ágyut állítottak föl. A Potemkin tengerészei vonakodtak szárazföldre menni, mert tudták, hogy le akarják őket tartóztatni. A matrózok a tisztet megakadályozták abban, hogy a hajót elhagyják. A tüzérség parancsot kapott, hogy zavargás esetére a tábori ágyukból löjjen. A városban óriási az izgatottság.

A belügyminiszttert értesítették, hogy a Japánból visszatért katonaság forradalmi eszmékkel van telítve és azokat a lakosságban is elterjesztik. A kormány elrendelte, hogy ezeket a katonákat helyezték fölügyelet alá és a vétkeket szigorúan büntessék meg.

A pétervári törvényszék Notovicsot, a „Novoszt” című lap főszerkesztőjét egy évi várfogságra ítélte s elhatározta, hogy lapjának megjelenését állandóan megtiltja, mert lázító cikket írt és Bebel képviselőnek a hadsereget becsmérlő és Miklós cár személyét sértő beszédét leköszölte.

Az udvari szertármesteri hivatal a cár utasítására a bécsi kormányhoz fordult azzal a kérelemmel, hogy az osztrák képviselőház ünnepi megnyitásának szertartását és a trónbeszéd kihirdetésének módját

tudassa vele. A cár személyesen akarja megnyitni a birodalmi dumát és trónbeszédet akar ez alkalommal felolvasni. A bécsi kormány már elintézte a pétervári udvari hivatal kérését. A cár kijelentette, hogy semmi esetre sem fogja az alkotmányra az esküt letenni és hogy tovább is megtartja eddigi címét. A birodalmi дума képviselőitől meg fogják követelni, hogy a cár iránt való hűségre megesküdjének.

— **Mozgolódás a Balkánon.** Üszkűbben nagy katonai mozgolódás észlelhető. A redifcsapatok egy részét már behívták és térparancsnokká Ozman pasát nevezték ki. A tisztek tegnap nagy tanácskozást tartottak. A készülődésre az ad okot, hogy a vilajetben ismét erős felkelő bandák mutatkoznak.

— **A Reichsrath ülése.** Bécsből írják: Udrzahl a választói reformjavaslatot a szlávok szempontjából tartja sérelmesnek. Wolff a választási reformban viszont nemcsak a németek háttérbe szorítását látja, hanem veszélyt az államra nézve, amelynek csak Galícia elkülönítésével lehetne elejét venni. Opydo a lengyel klub nevében kijelenti, hogy a kormány javaslata igazságtalan és a szlávok rovására csak a szociáldemokratáknak és a németeknek kedves. Peschka kijelenti, hogy pártja csak akkor szavaz a kormányjavaslat mellett, ha a németek nemzetiségi követeléseivel számolnak. A választói reform első olvasását ezzel befejezték. Dr. Ebenhof vezérszónok a választói reform ellen felhozott összes aggályokat megcáfolni iparkodott. Ki van zárva — ugymond a szónok — hogy az igazi népparlament a külügyi politikát kedvezőtlenül befolyásolná és hogy megtagadhatná az államnak hatalmi állásához és szövetezési képességéhez a szükséges eszközöket. Az a körülmény, hogy a mai parlament a nemzeti béke megteremtésére alkalmatlannak bizonyult, a legerősebb érv a választói reform szükségére mellett, amelyet az állam kára és veszélye nélkül rövid időre sem lehet elhalasztani, de legkevésbé lehet előre végleg kitérni. A szónok végül kéri a Házat, hogy utasítsa a javaslatot bizottsághoz, hogy kompromisszum utján tegyék lehetővé a jogos követelések teljesítését és a fennforgó ellentétek elsimitását.

K ö z g a z d a s á g.

Felhívás

a magyar gyáripar érdekében indítandó országos mozgalomra.

Az emberi haladás azon korszakában élünk most, amelyben a gazdasági erők parancsoló, sőt szabad állítani, egyedüli jelentőséggel bírnak. Az erők immár harcban állanak egymással és előreláthatólag tovább fog e küzdelem fejlődni, mikor azután az államok sorsa és jövője a szerint fog eldőlni, amint egyik vagy másik erősebben fogja megállani helyét e gazdasági csatában. Nincs sok idő a gondolkodásra, a halogatásra. Ma évek alatt annyit fejlődünk, mint 20–30 évvel ezelőtt egy-egy évtized alatt sem. Az a nemzet, amelyik a mostani viszonyok között egypár évet stagnál évtizedeket veszít, de esetleg egész jövődjét eljátszhatja. A többi államok villámkocsija a haladás terén átszánt rajtunk és könnyen a pusztulás örvényébe sodorhat bennünket. Itt tenni cselekedni kell minden habozás nélkül. A kislelkűségnek, az előre lemondó számításnak el kell tűnnie.

Mi tisztelettel alulírottak már hónapok óta dolgozunk egy eszmén, melynek megvalósítása Magyarországon rövidesen megteremténé a honiipart és az európai számottevő tényezők közé emelné a magyar kereskedői kart és ipart.

Ez eszme a következő:

Alakítsuk meg a magyarországi összes kereskedők szövetségét, melynek tagjai kötelezzék magukat arra, hogy a 2–3 évi határidő mellett szállítandó, a külföldivel árra és minőségre egyenlő magyar iparcikkeket átveszik. Ugyane szövetezettel alakítsa meg azon országos részvénytársaságot, amely a kérdéses cikket kiszitó és szállító gyárakat szervezze, építse és fenntartsa.

E kombinációnak eredménye lesz a magyar ipar felvirágzása és a magyar kereskedelem megerősödése.

Mert az így keletkezett gyárak jövője biztosítva van, a kereskedők szövetezésében, mint biztos és állandó vevőben. Amennyiben a kereskedő szövetezettel érdeklében fog állani a létesítendő gyárakat fenntartani, hisz ő is részvényes azoknál. A gyár pedig jó és olcsó árukat készíthet, mert a részvényes ugyanaz, aki az árut a gyártól megveszi. Így két uton jelentkező a haszon, a gyár nem lesz kénytelen, úgy mint eddig az áru minőségének rovására a hasznot hajhászni. Nem lesz szüksége annál inkább, mert meg fog szünni a külföldi konkurencia, vevői biztosak és állandók lesznek.

E terv keresztülviteléhez óriási tőke szükséges. Az igaz! De hisz Magyarország összes kereskedői és iparosai mérhetetlen nagy erőt képviselnek és ott vannak dús gazdag főuraink birtokosaink, akik bizonyára követni fogják az angol példáját és pénzüket immár egyszer a magyar ipar és kereskedelem előmozdításától sem fogják megvonni. És annál inkább jogunk van ez áldozatkészségre számítani, mert főuraink éppen a közelmúlt napok politikai viharai között 100,000 eket áldoztak politikai célokra, tehát most, mikor szintén a magyar nemzet előnyéről, jövőjéről van szó, vissza nem vonulhatnak.

Itt csak röviden vázoltuk az alakítandó Magyar országos kereskedelmi szövetezettel és ipari részvénytársaság tervét. De nem késünk hamarosan előállni további részletes indítványainkkal is. Addig foglalkoztatok az eszmével, közöljétek észrevételeiteket és ha helyesnek találjátok eszménket, a miben kétségünk nem lehet — terjesztétek azt és nyerjétek meg annak a mértékadó köröket, tényezőket.

Tervünk alapos kidolgozását részint nyomtatványok, részint értekezletek útján fogjuk előterjeszteni.

E felhívásunkat közöltük az ország összes közgazdasági, ipari és kereskedelmi intézményeivel, a jelentősebb cégekkel, a hírlapok szerkesztőségeivel, a legutóbbi országház összes tagjaival és hasonló módon és erélyvel folytatjuk a munkát tovább is.

A megkeresettek hazafias támogatására számít a Debreceni Kereskedelmi Kör szervező-bizottsága nevében:

Dr. Vajda József, titkár, ügyvéd. Bán Kálmán, kereskedő. Békés Lajos, kereskedő. Boross Izidor, kereskedő. Dávid Jakab, nagykereskedő. Dávid Zoltán, kereskedő. Felegyházi János, kereskedő. Gyürki Sándor, kereskedő. Ippen József, nagykereskedő. Kálnay Lipót, gyáros. Kertész Miklós, kereskedő. Kurcz Dávid, nagykereskedő. Lusztig Károly, nagykereskedő. Kontsek Géza, elnök, nagykereskedő. Aszódi Mór, nagykereskedő. Csillag József, nagykereskedő. Deutsch Albert és Fia, nagykereskedő cég. Frank Rezső, nagykereskedő. Hochfelder Jakab, kereskedő. Mayer János, kereskedő. Rankai Béla, kereskedő. Schwarcz Vilmos, malomtulajdonos és bankigazgató. Tolnai Dániel,

kereskedő. Váray János, kereskedő. Zellinger Ede, ipartestületi elnök.

Felelős szerkesztő: **Dr. Rusa Ernő.**

Laptulajdonosok:

Szalay Károly és Dr. Rusa Ernő.

A legnépszerűbb és legelterjedtebb magyar ellenzéki lap

= A N A P =

Az erőszak és megfélemlítés e nehéz idejében a 48-as eszmény leghivebb katonája — Minthogy a kormány az utcai árusítást megszüntette, kérjük olvasóinkat úgy Budapesten, mint a vidéken, **fizessenek elő A NAP-ra**, vagy vegyék meg a dohánytőzsdékben, vagy rendeljék meg a lapkihordóknál.

Előfizetés: negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 40 fillér.

Felelős szerkesztő: **Braun Sándor.**
Főmunkatársak: **Ábrányi Emil**
és **Ugron Gábor.**

A NAP kiadóhivatala:
Budapest, VIII., Rökk Szilárd utca 9.

Egy szám ára: 2 krajcár.

A „Mészárosok és Hentesek Lapja“ és „Állatkereskedelmi Ujság“ kiadásában
megjelent a

Vásári zsebnaptár

Husipari és Állatforgalmi Évkönyv 1906-ra

és az előfizetők az idén is teljesen ingyen kapják meg.

Tartalmazza: A fontosabb országos és havi, valamint heti állatvásárokat az év minden napjára pontosan átszámítva. A fontosabb állategészségügyi rendelkezéseket, az év folyamán felmerült újításokkal kibővítve. A fontosabb állatforgalmi tudnivalókat. A magyar és a külföldi állatpiacok kivitel módzatait és az üzlet szokásokat — A szavatossági időhatárokat. A fővárosi állatvásárok szabályait és díjait. A vágóhídi és husvizsgálati szabályokat. A fogyasztási adót. Az ipartörvénynek a husiparra vonatkozó rendelkezéseit. Továbbá a husipar és állatforgalom körébe tartozó összes tudnivalókat, jegyzéknaplót stb.

Előfizetési ára: félévre 6 kor. Az Évkönyvet csak előfizetők kapják meg, könyvpiaca egyáltalán nem kerül.

A „Mészárosok és Hentesek Lapja“ és „Állatkereskedelmi Ujság“ kiadóhivatala BUDAPEST, IX., Ferenc körút 13. sz. alatt van.

FIDIBUSZ

A legkitünőbb és legolcsóbb élclap

Szerkesztő: HELTAI JENŐ.

Főmunkatársak; Ámbrus Zoltán, Molnár Ferenc, Herezeg Ferenc, Ignóty, Lovik Károly.

Képei javát Cserna Rezső, Csók István, Garay Akos, Gulácsi Lajos, Fényes Adolf, Ferenczy Károly, Kernstock Károly, Márk Lajos, Lincz Lajos, Vesztróczy Manó rajzolja.

Péntek délben már kézhez kapják a vidéki előfizetők a

FIDIBUSZ-T!

Előfizetési ára páratlanul olcsó:

Egész évre 6 kor. | Negyedévre 1 K 50 f
Félévre 3 kor. | Egy óra 50 fillér

Egy szám ára **5 kr.** (10 fill.)

Friss, vidám, pajkos, eredeti, eleven, érdekes, bátor, díszesen illusztrált heti élclap.

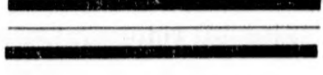
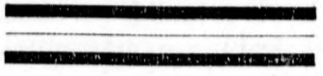
Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a FIDIBUSZ kiadóhivatala Budapest, Rökk Szilárd-utca 9.

RÓZSA JÁNOS

Kaposvárott, Fő-utca 31. sz.

SAJÁT HÁZÁBAN.

Ajánlja a legújabb gépekkel felszerelt

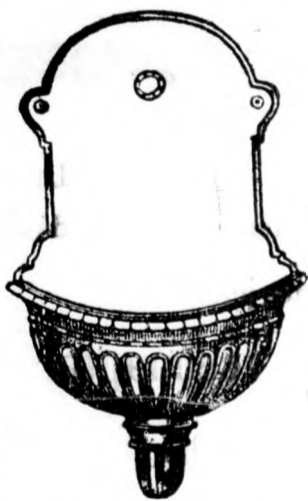
vegyészeti ruhatisztító
és gőzműfestő intézetét,

mely bármelyik külföldi gyárral felveszi a versenyt.

Nálam tisztított ruhákért jótállok, hogy a foltok nem ütnek vissza.

Kérem a modern vegytisztítást ne tessenék a szabófolt tisztítással összetéveszteni.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

TAKY FERENCZ

okl. gépész, villany- és vízvezetékszerelő
KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 14. SZ.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a jelen kor igényeit teljesen kielégítő

villany, vízvezeték, telefon
és villamos-csengő felszerelésére, valamint bicikli, varrógép, villany- és benzinmotor, ugyszintén mindenemü mechanikai gépek javítására

Electrotechnikai Műhelyt

rendeztem be.

A városi villanytelep szolgálatából kilépve, ezen nagyszabású műhely felállítására azon cél vezérelt, hogy bő tapasztalataim s szaktudásom révén városunkban egy oly iparágat honosítsak meg, melyet a nagyközönség eddig nélkülözni volt kénytelen.

A villamos világításnál előforduló zavarokat a leggyorsabban és legjutányosabban eszközölöm.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok teljes tisztelettel

Taky Ferencz

okl. gépész, villany- és vízvezetékszerelő.

 Magánvízvezetékek felszerelését igen jutányos áron vállalom el.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy próbát a COZAPORBól. Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A COZAPOR többet ér, mint a világ minden szóbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A COZAPOR nyíltan és biztossan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejt, mi okozta javulását.

COZA a családok ezreit békítette ki ismét, sok-sok ezer férfit a szegény és becstelenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a COZAPOR tulajdonosa, mindazoknak, kik kívánják egy próba adagot és egy köszönő irással telt könyvet díj- és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy az egészségre teljesen ártalmatlan.

416. sz.
INGYEN PRÓBA.
Vágja ki ezen szelvényt és küldje meg ma az intézetnek.
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendők.)

COZA INSTITUTE

(Dept. 416.)

62. Chancery Lane,
London, Anglia,